

rica, altres en casa pobre, fins una vegada ho feren en el propi Palau dels Comtes; entenem-nos, en representació, doncs, són les mestresses de l'escenari i adjacents. Tot el que pels joves aficionats són roncs i males cares de l'*amo* del cafè, per les simpàtiques gossetes són mimos i moneries, fins tenen lloc preferent al voltant de les taules i saluden, afectuosament, a tots els concurrents a la casa amb aquell nyau, nyau, que a voltes per algú esdevé un ensurt o un esglai.

▲ El dia de la Puríssima es registrà un greu conflicte a la sortida de l'espectacle dels «Esplais». La sala de ball de «Aires Nous» sense saber com ni perquè esdevingué tancada i el pobres balladors que somniaven en rodar un vals, trotar un fox o repuntejar un xarles, es trobaren frescos i rosats a la lluna de València. Sort que a la «Penya Ràpids» els acolliren senyors de la Directiva: els punts són pels sastres i les burles retornen al lloc de procedència.

▲ Sembla que l'incident més amunt ressenyat no ha tingut conseqüències, doncs amb les 65 ptes. que sobraren del ball de les modistetes tot ha restat anivellat, i fins un altre.

EL PINZELL

LLAPIS ROIG

Alef. — Escriu en quartel les i en una sola cara que facilitarà el treball de redacció.

Kina-Mina. — Ha estat inserit a la secció d'esquitxos perquè és un veritable esquitx. No cal posar-se tant ferm per un assumpte que és de música celestial.

Pom-pa. — No hem pogut agafar-ho ni pel cap ni pels peus, per tots cantons pessigava i a voltes era llefiscós.

L'aixurit. — Millor diries «aixurit» però podriem confondre amb aquella altra publicació d'aquest mateix nom, per això esperem que canviaràs el pseudònim.

Muntanyenc. — La teva lògica és un foc granejat que segurament faria víctimes i tal volta fins dins mateix de casa nostra, hi posarem una miqueta de vesatina i ho direm més en general.

QUISCUN